

[Udenrigsministeren]

man vil forfølge, bør man spille rent ud og sige, at det er det, det handler om, altså at det, vi skal til folkeafstemning om, ikke er, om det er observatørpost eller medlemskab, men er spørgsmålet om, hvorvidt Danmark skal opgive det forbehold, som Danmark har taget over for den forsvarspolitiske dimension. Jeg kan sige, at det er regeringen ikke tilhænger af.

Men hvorom alting er, diskussionen er jo startet, og den er i sig selv værdifuld. Jeg håber, at Venstre vil gøre debatten den tjeneste at fremsætte et forslag – beslutningsforslag eller lovforslag – med udførlige bemærkninger, så vi kan få en virkelig debat om dette emne på et seriøst grundlag. For jeg er overbevist om, at når Venstre spiller ud med tanken i dag, ligger der seriøse overvejelser bag.

I denne diskussion er der i øvrigt en ting, der har irriteret mig dagen igennem, og det er, at man ligesom har sagt, at der var gået et halvt år. Jamen det er der altså ikke; der er gået mindre end en måned med at leve med den særlige danske ordning, som vi stemte om den 18. maj. Maastricht-traktaten trådte i kraft den 1. november. Vi har ikke levet et halvt år med den danske særordning, vi har levet med den i 30 dage. Jeg synes, det i sig selv giver anledning til betænkelighed at skulle skifte så hurtigt, og som det er kommet frem i debatten, er det jo ikke et standpunkt, jeg står ene med.

Hr. Ellemann-Jensen opfordrede til, at regeringen tænkte sig godt om, ikke svarede i dag, men gjorde spørgsmålet til genstand for moden overvejelse. Det lyder jo pænt, men den politiske realitet i dette her er jo – og det ved enhver, som har arbejdet i dette hus i mere end 14 dage – at hvis man ønsker, at en politisk modpart – et andet parti – virkelig skal foretage en moden overvejelse af et udspil, man kommer med, så spørger man pænt i forvejen, så taler man sammen på forhånd. Og det gør ærlig talt ikke noget stærkt indtryk på mig, at hr. Ellemann-Jensen siger, at nu skal vi skynde os hjem og foretage en moden overvejelse af et forslag, som man ikke selv har forsøgt at lancere på en måde, der opfordrede til eftertanke.

Jeg mener, vi har været igennem modne overvejelser om dette. Det var vi forud for folkeafstemningen, og de modne overvejelser, der har ført til det danske standpunkt om at søge en undtagelse for den forsvarspolitiske dimension og søge en undtagelse for WEU-medlemskab, gør sig fortsat gældende.

Jeg håber, denne diskussion vil munde ud i, som jeg sagde, at vi på grundlag af et forslag kan fortsætte debatten. Jeg mener, vi i allerhøjeste grad har brug for – det fremgik også af min tale – at vi har en omfattende, bred, dybtgående europapolitisk debat her i landet. Det ligger også bag forslaget om at oprette det såkaldte EF-råd, og det er et ønske, som regeringen har på alle mulige måder.

Vi har ikke været helt uenige om, hvorledes det skulle gribes an. Regeringen har – og det har vi heldigvis fået tilslutning til fra et meget bredt flertal her i Folketinget – holdt fast ved, at den første udvidelse med EFTA-landene måtte foregå på de nuværende institutionelle rammers grundlag.

Det er også klart, at når vi når frem til 1996 – næste bølge af udvidelser – trænger der sig mere fundamentale institutionelle overvejelser på. Dem skal Danmark selvfølgelig ruste sig til at kunne deltage i helt og fuldt, og det vil det også være regeringens standpunkt at vi skal gøre.

Fru Charlotte Antonsen brugte det udtryk, at jeg havde indrettet en lille kattede for denne diskussion. Jeg føler imidlertid selv, at min tale var en ladeport for den diskussion. Der er ikke nogen grund til at søge at undgå den diskussion, den er meget velkommen, men vi kommer også snart dertil, hvor alle, der ønsker en stærk debat om dette, også må lægge deres egne forslag på bordet. Jeg bebrejder ikke Venstre, at Venstre spiller ud med et forslag, en idé eller en tanke – det er velkomment – men Venstre må heller ikke fortænke os andre i, at vi synes, vi har gode argumenter for at afvise den tanke eller idé, der her er fremsat.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne gøre udenrigsministerens ord til mine egne og takke for en god debat her i dag, der jo – ikke mindst efter at tv er gået hjem – klart har understreget de mange partiers ønske om, at debatten foregår på et seriøst grundlag.

Jeg vil i mit svar især koncentrere mig om spørgsmålet om arbejdsløsheden, som jeg er overbevist om er ganske afgørende.

Hr. Peter Duetoft, fru Lone Dybkjær, hr. Lysholm Christensen og hr. Ivar Nørgaard understregede alle, hvor betydningsfuldt det er, at kampen mod arbejdsløsheden bliver det vig-